Περί ατεκνίας (Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 3 Αυγούστου, 2011

Δυσκολίες στην τεκνοποιία - Περιπτώσεις ατεκνίας - Η αξιοποίηση της ατεκνίας

Δυσκολίες στὴν τεκνοποιία

- Γέροντα μιά γυναίκα ποὺ δὲν εἶναι Ὀρθόδοξη, ἄν δὲν μπορῆ νὰ ἀποκτήση παιδάκι, ἐπιτρέπεται, ἄν ζητήση, νὰ φορέση τὴν ζώνη ποὺ ἔχουμε σταυρώσει στὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου [Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος, ὅπως ἀναφέρεται στὸν βίο του, στὶς περιπτώσεις στειρώσεως εὐλογοῦσε ἕνα σχοινάκι καὶ τὸ ἔδινε στὴν γυναίκα νὰ τὸ φορέση, γιὰ νὰ λυθῆ ἡ στείρωση. Ὁ Γέροντας μᾶς ἔλεγε σὲ παρόμοιες περιπτώσεις νὰ σταυρώνουμε μία κορδέλα στὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καὶ νὰ τὴν δίνουμε στὴν γυναίκα ποὺ ἔχει πρόβλημα νὰ τὴν φορέση.];

- Πιστεύει στὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου ἤ μὲ μαγικὸ τρόπο νομίζει ὅτι θὰ βοηθηθῆ; Ἄν πιστεύη στὸν Ἅγιο, ἐπιτρέπεται νὰ τὴν φορέση. Σὲ μερικὲς γυναῖκες ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀποκτήσουν παιδιὰ λειτουργοῦν καὶ οἱ πνευματικοὶ νόμοι, γιατὶ δὲν κάνουν οἰκογένεια ἐγκαίρως. Ἀρχίζουν νὰ διαλέγουν. «Ὄχι, αὐτὸς εἶναι ἔτσι, ἐκεῖνος εἶναι ἀλλιῶς», δίνουν μιὰ ὑπόσχεση σὲ κάποιον, κοιτάζουν συγχρόνως καὶ ἄλλον, λένε μετὰ «ὄχι», σ' ἐκεῖνον ποὺ ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση· καὶ αὐτὸς ἀντὶ νὰ τὸ θεωρήση εὐλογία ποὺ τὸν ἀφήνει πρὶν παντρευτοῦν, πάει νὰ αὐτοκοτονήση. Ἔ, τί οἰκογένεια θά κάνη μιὰ τέτοια κοπέλα; Ἄλλες γυναῖκες δὲν μποροῦν νὰ κάνουν παιδιά, γιατὶ στὰ νεανικὰ τους χρόνια ἔζησαν ἄτακτη ζωή. Μερικὲς πάλι ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν διατροφή. Πολλὲς τροφὲς περιέχουν πολλὰ φάρμακα καὶ ὁρμόνες. Ὑπάρχουν καὶ ἀνδρόγυνα πού, μόλις παντρευτοῦν, θέλουν ἀμέσως νὰ ἀποκτήσουν παιδὶ καὶ, ἄν λίγο καθυστερήσουν, ἀρχίζουν νά ἀγωνιοῦν. Ἀλλὰ πῶς νὰ κάνουν παιδὶ, ἐνῶ εἶναι γεμάτοι ἀγωνία καί ἄγχος; Ἄν διώξουν τὴν ἀγωνία καὶ τὸ ἄγχος καὶ βάλουν στὴν ζωή τους μιὰ καλὴ πνευματικὴ σειρά, τότε θὰ κάνουν παιδί.

Μερικὲς φορὲς ὁ Θεὸς σκόπιμα ἀργεῖ νὰ δώση παιδὶ σὲ κάποιο ἀνδρόγυνο. Εἴδατε καὶ στοὺς **Ἁγίους Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοὺς Θεοπάτορες**, καὶ στὸν **Προφήτη Ζαχαρία καὶ τὴν Ἁγία Ἐλισάβετ**, στὰ γεράματα ἔδωσε παιδί, γιὰ νὰ ἐκπληρωθῆ καὶ στὶς δύο περιπτώσεις τὸ προαιώνιο σχέδιό Του γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Οἱ σύζυγοι πρέπει νὰ εἶναι πάντα ἕτοιμοι νὰ δεχθοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στὴν ζωή τους. Ὅποιος ἐμιστεύεται τὸν ἑαυτό του στὸν Θεό, ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἀφήνει. Τίποτε δὲν κάνουμε ἐμεῖς, καὶ ὁ Θεὸς πόσα κάνει γιὰ μᾶς! Μὲ πόση ἀγάπη καὶ ἁπλοχεριὰ μᾶς τὰ

δίνει ὅλα! Ὑπάρχει τίποτε στὸν Θεὸ ποὺ νὰ μὴν μπορῆ νὰ τὸ κάνη; Ἕνα ἀνδρόγυνο εἶχε πέντε παιδιά, ἀλλά, ὅταν τὰ παιδιά τους μεγάλωσαν, ἀποκαταστάθηκαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ κοντὰ τους, ὁπότε ἔμειναν μόνοι. Τότε ἀποφάσισαν νὰ κάνουν ἀκόμη ἕνα παιδί, γιὰ νὰ τὸ ἔχουν στὰ γεράματά τους. Παρόλο ποὺ ἡ γυναίκα ἦταν σὲ ἡλικία ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τεκνοποιήση καὶ ἀνθρωπίνως αὐτὸ ἦταν ἀδύνατο, εἶχαν ὅμως μεγάλη πίστη στὸν Θεὸ καὶ ἀπέκτησαν ἕνα ἀγόρι. Ἔτσι εἶχαν μαζὶ τους στὰ γεράματα τὸν μικρότερο γιό τους, ποὺ τὸν μεγάλωσαν καὶ τὸν τακτοποίησαν καὶ αὐτὸν.

Τὸ θέμα τῆς τεκνοποιίας δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸ. Ὅταν ὁ Θεὸς βλέπη ταπείνωση στὸ ἀνδρόγυνο ποὺ ἔχει δυσκολία νὰ ἀποκτήση παιδιά, τότε ὄχι μόνον ἕνα παιδί τοὺς δίνει, ἀλλὰ καὶ πολύτεκνους μπορεῖ νὰ τοὺς κάνη. Ὅταν ὅμως βλέπη πεῖσμα καὶ ἐγωισμό, ἄν τοὺς ἐκλπηρώση τό αἴτημά τους, θὰ τοὺς ἀναπαύση στὸ πεῖσμα τους καὶ στὸν ἐγωισμό τους. Πρέπει νὰ ἀφεθοῦν ἐν λευκῷ στὸν Θεό. «Θεέ μου, νὰ ποῦν, Ἐσὺ γιὰ τὸ καλό μας φροντίζεις· ‘‘γενηθήτω τὸ θέλημά Σου’’ [*Ματθ. 6, 10*]». Τότε θὰ γίνη αὐτὸ ποὺ ζητοῦν. Γιατί, ὅταν λέμε «γενηθήτω τό θέλημά Σου» καὶ ἀφηνώμαστε μὲ ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό, τότε γίνεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἐμεῖς ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος λέμε «γενηθήτω τό θέλημα Σου», καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπιμένουμε στὸ θέλημα τὸ δικό μας. Τότε τί νὰ κάνη καὶ ὁ Θεὸς;

***

Περιπτώσεις ἀτεκνίας

- Γέροντα, μᾶς ρώτησε κάποιο ἀνδρόγυνο, ποὺ ἔχουν καὶ οἱ δύο στίγμα μεσογειακῆς ἀναιμίας, ἄν πρέπη νὰ κάνουν παιδιά. Τοὺς εἴπαμε νὰ ρωτήσουν τὸν Πνευματικό τους.

- Οἱ Πνευματικοὶ δὲν μποροῦν νὰ ποῦν σ’ αὐτὰ τὰ ἀνδρόγυνα νὰ μὴν κάνουν παιδιά. Πρέπει νὰ τοὺς καλλιεργήσουν τὸ φιλότιμο, ὥστε νὰ κάνουν ἕναν ἀγώνα νὰ ἐγκρατεύωνται, καὶ μὲ διάκριση νὰ τοὺς οἰκονομοῦν.

- Γέροντα, εἶναι ἀνδρόγυνα ποὺ, ἐνὼ ζοῦν πολὺ πνευματικὰ καὶ θέλουν νὰ ἀποκτήσουν παιδιά, δὲν μποροῦν.

- Ὁ Θεὸς σὲ πολλοὺς δὲν δίνει παιδιά, γιὰ νὰ ἀγαπήσουν τὰ παιδιὰ ὅλου τοῦ κόσμου σὰν δικά τους καὶ νὰ βοηθήσουν γιὰ τὴν πνευματική τους ἀναγέννηση. Κάποιος δὲν εἶχε παιδιά, ἀλλὰ, ὅταν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σπίτι του, ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς ἔτρεχαν κοντά του καὶ τὸν περιτριγύριζαν μὲ πολλὴ ἀγάπη. Δὲν τὸν ἄφηναν νὰ πάη στὴν δουλειά του. Βλέπετε, ὁ Θεὸς δὲν τοῦ ἔδωσε δικὰ του παιδιά, ἀλλὰ τοῦ χάρισε τὴν εὐλογία νὰ τὸν ἀγαπήσουν σὰν πατέρα ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς του καὶ μὲ τὸν τρόπο του νὰ τὰ βοηθάη πνευματικὰ. Τά κρίματα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄβυσσος.

Ἄλλοτε πάλι ὁ Θεὸς δὲν δίνει παιδιὰ, γιὰ νὰ βολεύεται καὶ κανένα ὀρφανὸ. Εἶχα γνωρίσει κάποτε ἕναν καλὸ Χριστιανό, ποὺ ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Ὅταν πέρασα μιὰ φορὰ ἀπὸ τὴν πόλη ποὺ ἔμενε, τὸν ἐπισκέφτηκα καὶ ἡ πολλὴ καλωσύνη του μὲ ἔκαμψε νὰ παραμείνω καὶ νὰ φιλοξενηθῶ μιὰ μέρα στὸ σπίτι του. Γνώρισα καὶ τὴν σύζυγο του ποὺ τοῦ ἔμοιαζε καὶ αὐτὴ στὶς ἀρετὲς. Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν σύζυγο ἔμαθα γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ συζύγου, ἀπὸ δὲ τὸν σύζυγο γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάσταση τῆς συζύγου. Ἀργότερα ἔμαθα γι’ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ πολλοὺς Χριστιανοὺς ποὺ τοὺς γνώριζαν καὶ τοὺς εἶχαν εὐεργετήσει. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τοῦ Θεοῦ ἐξασκοῦσε τίμια τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Ἐάν ἔβλεπε ὅτι κάποιος ἦταν ἀπατεώνας, ὄχι μόνο δὲν ἀναλάμβανε τὴν ὑπόθεση, ἀλλὰ καὶ τὸν ἤλεγχε αὐστηρὰ, γιὰ νὰ συνέλθη. Ἐὰν ἔβλεπε ἔνοχο, ἀλλὰ μετανοιωμένο, προσπαθοῦσε νὰ συμβιβάση κάπως τὰ πράγματα ἢ νὰ ἐλαττωθῆ ἡ ποινή. Ἐὰν ἔβλεπε φτωχὸ ἀδικημένο, δὲν ἔπαιρνε καθόλου χρήματα καὶ προσπαθοῦσε στὴν δίκη νὰ δικαιωθῆ. Ζοῦσε πολὺ ἁπλά, καὶ ἔτσι τὰ λίγα χρήματα ποὺ ἔβγαζε τοῦ ἔφθαναν, ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ βοηθάη φτωχὲς οἰκογένειες. Τὸ σπίτι τοῦ πιστοῦ δικηγόρου ἦταν μιὰ πραγματικὴ ὄαση μέσα στὴν Σαχάρα τῆς πόλεως. Ἐκεῖ μαζεύοταν ἄνθρωποι πονεμένοι, φτωχοί, ἄνεργοι, μὲ οἰκογενειακὰ προβλήματα, στοὺς ὁποίους συμπαραστεκόταν σὰν καλὸς πατέρας. Εἶχε καὶ γνωστοὺς σὲ διάφορες θέσεις καὶ, ὅποιον ἔπαιρνε τηλέφωνο, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήση κάποιον γιὰ καμμιά δουλειά, γιὰ ἀρρώστεις κ.λπ., κανεὶς δὲν τοῦ ἔλγε ‘‘ὄχι’’, γιατί ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν ἐκτιμοῦσαν. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἐργαζόταν καὶ ἡ γυναίκα του. Βοηθοῦσε φτωχὰ παιδιὰ ἢ νέους ποὺ εἶχαν δυσκολίες στὶς σπουδές τους. Σὰν μάνα τὴν εἶχαν.

Κάποια στιγμή ὅμως μοῦ ἐξέφρασε ἕνα παράπονο. «Ὅταν παντρεύτηκα, Πάτερ, μοῦ εἶπε ἀμέσως παραιτήθηκα ἀπὸ καθηγήτρια, γιατὶ εἶπα νὰ γίνω μιὰ καλή μητέρα. Ζητοῦσα ἀπὸ τὸν Χριστὸ νὰ μοῦ δώσει ἀκόμη καὶ εἴκοσι παιδιὰ, ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε ἕνα δὲν μοῦ ἔδωσε». Τότε τῆς εἶπα: «Ἐσῦ, ἀδελφή, ἔχει περισσότερα ἀπὸ πεντακόσια παιδιά, καὶ ἀκόμη παραπονιέσαι; Ὁ Χριστὸς εἶδε τὴν ἀγαθή σου προαίρεση καὶ θὰ σὲ ἀνταμείψη γι’ αὐτὴν. Τώρα ποὺ βοηθᾶς γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση τόσων παιδιῶν, γίνεσαι καλύτερη μητέρα ἀπὸ πολλές μητέρες καὶ ξεπερνᾶς καὶ ὅλες τὶς πολύτεκνες μητέρες. Θὰ ἔχης καὶ μεγαλύτερο μισθὸ, γιατὶ μὲ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση ἐξασφαλίζονται τὰ παιδιὰ πνευματικὰ στὴν αἰώνια ζωή».

Εἶχαν ἐν τῷ μεταξὺ υἱοθετήσει μιὰ κοπέλα καὶ τῆς εἶχαν γράψει τὴν περιουσία τους. Αὐτὴ τοὺς γηροκόμησε καὶ, ὅταν ἀναπαύτηκαν, πῆγε σὲ μοναστήρι - ἄν καὶ τὸ σπίτι τους ἦταν σὰν μοναστήρι, γιατὶ διαβάζουν ὅλες οἱ ἀκολουθίες. Στὸν ἑσπερινὸ καὶ στὸ ἀπόδειπνο εἶχαν καὶ ἄλλους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς· μεσονυκτικό καὶ ὄρθρο τὰ διάβαζαν οἱ τρεῖς. Οἱ εὐλογημένες αὐτὲς ψυχὲς πολλὲς ψυχὲς πονεμένων ἀνέπαυσαν. Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύση καὶ αὐτούς.

Γι’ αὐτὸ λέω ὅτι ὁ μεγαλύτερος καὶ καλύτερος πολύτεκνος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀναγεννήθηκε πνευματικὰ καὶ βοηθάει γιὰ τὴν πενυματικὴ ἀναγέννηση τῶν παιδιῶν

ὅλου τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὶς ψυχὲς τους στὸν Παράδεισο.

- Μερικοί, Γέροντα, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν παιδιά, σκέφτονται νὰ υἱοθετήσουν κάποιο παιδάκι.

- Ναί, καλύτερα νὰ υἱοθετήσουν. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένουν. Αὐτὸ ποὺ θέλει ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πάντοτε καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

- Γέροντα, οἱ θετοί γονεῖς πρέπει σέ κάποια ἡλικία νὰ ποῦν στὸ παιδὶ ὅτι τὸ ἔχουν υἱοθετήσει;

- Ἔ, τὸ καλύτερο εἶναι νὰ ποῦν στὸ παιδὶ σὲ κάποια ἡλικία. Ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ ἀγαποῦν πολὺ καὶ σωστὰ τὸ παιδί. Ὑπάρχουν παιδιὰ ποὺ ζοῦν μὲ τοὺς πραγματικοὺς γονεῖς τους καὶ ἀγαποῦν ἄλλους ἀνθρώπους πιὸ πολύ, γιατὶ οἱ γονεῖς δὲν ἔχουν ἀγάπη.

***

Ἡ ἀξιοποίηση τῆς ἀτεκνίας

Ἡ γυναίκα, ὅταν δὲν ἔχη παιδιά, ἂν δὲν ἀξιοποιήση τὸ θέμα αὐτὸ πνευματικά, βασανίζεται. Τὶ εἶχα τραβήσει μιὰ φορὰ μὲ μιὰ γυναίκα ποὺ δὲν εἶχε παιδιά! Ὁ ἄνδρας της εἶχε μεγάλη θέση στὴν δουλειά του.

Αὐτὴ εἶχε σπίτια ποὺ τὰ νοίκιαζε, σπίτι μεγάλο στὸ ὁποῖο ἔμεναν, προίκα μεγάλη, καὶ βαριόταν νὰ πάη στὴν ἀγορὰ νὰ ψωνίζει, βαριόταν νὰ μαγειρέψη, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἤξερε νὰ μαγειρεύη. Τηλεφωνοῦσε καὶ τῆς ἔφερναν ἕτοιμα φαγητά. Τίποτε δὲν τῆς ἔλειπε, καὶ ὅμως ἦταν βασανισμένη, γιατὶ τίποτε δὲν τὴν εὐχαριστοῦσε.

Ὅλη μέρα καθόταν στὸ σπίτι· τῆς ἔφταιγε τὸ ἕνα, τῆς ἔφταιγε τὸ ἄλλο, βαριόταν τὸ ἕνα, βαριόταν τὸ ἄλλο. Τὴν ἔπνιγαν μετὰ οἱ λογισμοὶ καὶ ἀναγκαζόταν νὰ παίρνη χάπια. Ὁ ἄνδρας της ἔπαιρνε δουλειὰ ἀπὸ τὸ γραφεῖο στὸ σπίτι, γιὰ νὰ τῆς κάνη παρέα, καὶ ἐκείνη καθόταν πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ περνάη τὴν ὥρα της.

Ὁ ἄνθρωπος τὴν βαριόταν, ἀλλὰ ἔπρεπε ὁ καημένος νὰ κάνη τὴν δουλειά του. Ὅταν τὴν συνάντησα, τῆς εἶπα: «Μὴν κάθεσα ὅλη μέρα μέσα στὸ σπίτι καὶ μουχλιάζεις. Πήγαινε σὲ κανένα νοσοκομεῖο, νὰ κάνης καμμιὰ ἐπίσκεψη σὲ ἀρρώστους». «Ποῦ νὰ πάω, Πάτερ; μοῦ λέει, δύσκολο μοῦ φαίνεται». «Τότε θὰ κάνης τὸ ἑξῆς: Θὰ διαβάζης τὴν Πρώτη Ὥρα στὴν ὥρα της, τὴν Τρίτη Ὥρα στὴν ὥρα της [Ἡ ἀκολουθία τῶν Ὡρῶν τελεῖται πρὸς ἁγιασμὸ τῶν ὡρῶν, στὶς ὁποῖες εἶχε διαιρεθῆ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ. Ἡ Πρώτη Ὥρα διαβάζεται στὶς 6 π.μ., ἡ Τρίτη στὶς 9 π.μ., ἡ Ἕκτη στὶς 12 τὸ μεσημέρι καὶ ἡ Ἐνάτη στὶς 3 τὸ ἀπόγευμα.] κ.λ.π. καὶ θὰ κάνης καὶ καμμιὰ

μετάνεια». «Δὲν μπορῶ», μοῦ λέει. «Ἔ, τότε νὰ ἀσχοληθῆς μὲ τὰ Συναξάρια».

Τῆς εἶπα νὰ διαβάση τὸν βίο ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ἁγίασαν, μὲ τὴν σκέψη μήπως ἀπὸ 'κεῖ πάρη κάτι καὶ βοηθηθῆ. Τρόμαξα νὰ τὴν βάλω σὲ μιὰ σειρὰ, γιὰ νὰ μὴν καταλήξη στὸ τρελλοκομεῖο. Εἶχε ἄχρηστευθῆ τελείως. Γερὴ μηχανή, ἀλλὰ μὲ παγωμένα λάδια.

Μὲ ὅλα αὐτὰ θέλω νὰ πῶ ὅτι ἡ καρδιὰ τῆς γυναίκας ἀρχηστεύεται, ὅταν ἡ ἀγάπη ποὺ ἔχει στὴν φύση της, δὲν βρῆ διέξοδο. Καὶ βλέπεις, ἄλλη μὲ πέντε-ἕξι ἤ καὶ ὀκτώ παιδιά, νὰ εἶναι πάμφτωχη ἡ καημένη καὶ νὰ χαίρεται. Ἔχει καὶ λεβεντιὰ καὶ παλληκαριά. Γιατί; Γιατὶ βρῆκε τὸν στόχο της. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση μιὰ περίπτωση.

Ἕνας γνωστὸς μου εἶχε δύο ἀδελφές. Ἡ μίια παντρεύτηκε πολὺ μικρὴ καὶ ἀπέκτησε πολλὰ παιδιά. Θυσία γινόταν. Ἔρραβε κιόλας καὶ ἔστελνε σὲ φτωχοὺς ἐλεημοσύνες. Ἦρθε πρὸ ἡμερῶν καὶ μοῦ εἶπε: «ἔχω καὶ ἐγγονάκια τώρα!» καὶ σκιρτοῦσε ἡ καρδιά της. Ἡ ἄλλη δὲν παντρεύτηκε, δὲν ἀξιοποίησε πνευματικὰ καὶ τὸ ἀμέριμνο ποῦ εἶχε καί ἦταν ...μὴν τὰ ρωτᾶς!

Ἕνα ἄχρηστο πράγμα! Βαριόταν ποὺ ζοῦσε. Περίμενε ἀπὸ τὴν γριὰ μάνα της νὰ τὴν ἐξυπηρετῆ καὶ εἶχε καὶ παράπονα. Βλέπετε τὶ γίνεται; Δὲν ἔγινε ἡ ἀλλαγὴ μέσα της, γιατὶ δὲν ἔγινε μητέρα καὶ οὔτε ἀξιοποίησε τὴν ἀγάπη ποὺ ὑπάρχει στὴν γυναικεία φύση, βοηθώντας ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

Γι' αὐτὸ λέω ὅτι ἡ θυσία εἶναι ἀπαραίτητη στὴν γυναίκα. Ὁ ἄνδρας, καὶ ἄν ἀκόμη δὲν καλλιεργήση τὴν ἀγάπη, δὲν παθαίνει καὶ μεγάλη ζημιὰ. Ἡ γυναίκα ὅμως, μὲ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχει, ἄν τυχὸν δὲν τὴν διοχετεύη σωστά, εἶναι σὰν μιά μηχανὴ ποὺ δουλεύει, ἀλλὰ δὲν ἔχει ὑλικὸ νὰ δουλέψη καὶ τραντάζεται καὶ τραντάζει καὶ τοὺς ἄλλους.

(Ἀποσπάσματα ἀπό τίς σελίδες 68-73 & 79-82 τοῦ βιβλίου «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, ΛΟΓΟΙ β΄, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ», ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ», ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: «Ἀναβάσεις»)